

KORTE MEDEDELINGEN

SPHAGNUM QUINQUEFARIUM (Lindb.) Warnst.

Op 8 maart 1964 vond ik in de bossen van Rozendaal bij Velp een Sphagnumsoort, welke ik determineerde als *Sph. quinquefarium*. Ik vroeg bevestiging aan Prof. Van der Wijk, die persoonlijk met Van Zanten het terrein kwam bezoeken, doch in het verzamelde materiaal werd geen *Sph. quinquefarium* aangetroffen. Ik heb toen aangenomen, dat ik een fout bij de determinatie had gemaakt en heb de vondst niet vermeld.

Nu echter op de voorjaarsexcursie 1969 *Sph. quinquefarium* met zekerheid herkend werd door de Deense bryologen Holmen en Warncke ben ik sterk geneigd aan te nemen, dat mijn determinatie indertijd wel juist was. Dr. Warncke was zo vriendelijk me de juistheid van het voorkomen van *Sph. quinquefarium* schriftelijk te bevestigen, waarbij hij de volgende aantekening maakte:

"We refer to the find at Ellecom from where we made the following notes:

Sphagnum quinquefarium, found at Rozendaal at Velp 10.5.1969 sandy slopes exposed to the north (push moraine and inland dunes) with *Pinus silvestris* and *Betula*.

Vaccinium myrtillus (dominating)

Vaccinium vitis-idaea

Calluna vulgaris

Sphagnum nemoreum

Sphagnum girgensohnii

Pleurozium schreberi

Plagiothecium undulatum."

E.C.H. Kolvoort

ORTHOCAULIS FLOERKEI (Web. et Mohr) Buch. en
PHILONOTIS CAPILLARIS Lindb.

O. floerkei was tot dusver bekend van twee vindplaatsen: nl. van de Beekhuizerbeek bij Velp (Landwehr 1947, zie N.K.A. 57, 286 (1950))

en van de Dwingelose heide (Douw c.s. 1964, zie Buxb. 21, 28 (1967)). Op 2 februari 1969 vond ik deze soort op de noordhelling van een stuifhevel in het dennebos aan de zuidzijde van het Kootwijkerzand ter hoogte van de ingang van het schietterrein aan de Hoog-Buurlose - weg bij Harskamp. Het was een aaneengesloten begroeiing van ca. 25 cm doorsnede, naast een veel grotere begroeiing van een Sphagnumsoort, welke voorlopig werd gedetermineerd als Sph. Warnstorfianum. De determinatie van Orthocaulis floerkei werd bevestigd door Drs. A. Touw.

Op 28 augustus 1960 verzamelde ik een Philonotis in een wilgenbroek aan de westelijke oever van het Peizerdiep ten zuiden van de weg van Roden naar Lieveren (Dr.). Dit materiaal werd door Drs. E.C.H. Kolvoort gedetermineerd als Ph. capillaris.

Deze vondst is merkwaardig, omdat in de Mossentabel van Margadant Ph.cap. wordt opgegeven als "z in ZL, zzz in F", Landwehr vermeldt in de Mossenatlas als groeiplaatsen "droge tot vochtige, sterk beschaduwde, kalkrijke löss en zware rivierklei (holle wegen, wagensporen, bospaden). De Drentse vindplaats ligt niet alleen een eind buiten het tot dusver bekende verspreidingsgebied, maar ook in een ander milieu.

Dr. F.M. Muller

ARCHIDIUM ALTERNIFOLIUM (Hedw.) Mitt.

De leemputten van Staverden zijn bij floristen en sociologen bekend als een groeiplaats van vele meer of minder zeldzame, hogere planten, die tot het Nanocyperion-verbond behoren, b.v. Radiola linoides, Centunculus minimus, Cicendia filiformis, Juncus tenageia en Scirpus setaceus. Ook hiertoe behorende mossen als Blasia pusilla en Fossombronia sp. zijn er gesignaleerd.

Op 1 maart 1969 vond ik op een karrespoor in genoemd terrein plekken van ca. 1 dm² van een klein mos, dat door Drs. E.C.H. Kolvoort werd gedetermineerd als Archidium alternifolium. Volgens de Mossentabel van Margadant is deze soort nog slechts tweemaal in ons land gevonden. Ook wat mossen betreft, handhaven de leemputten van Staverden dus hun reputatie als groeiplaats van zeldzame soorten!

Dr. F.M. Muller